

Sygn. akt V GC 322/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2016 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

T. B.

przeciwko:

J. B.

M. B.

o zapłatę 12.774,14 zł

I. oddała powództwo

II. zasądza od powoda łącznie na rzecz pozwanych kwotę 4.800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 322/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 lutego 2016r. T. B., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) T. z/s w O., domagał się od M. B. i J. B., prowadzących działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej Cukiernia od pokoleń” s.c. (...), M. B. z/s w P., zapłaty kwoty 12 774,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania powód podał, że obejmuje ono cenę wraz ze skapitalizowanymi odsetkami, należne mu z tytułu sprzedaży produktów spożywczych na rzecz pozwanych, która została dokonana w okresie od 9 stycznia 2013r. do 29 maja 2013r.

W stosunku do tak określonego roszczenia tutaj. Sąd wydał w dniu 25 kwietnia 2016 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. V GNc 235/16. Pozwani wnieśli w dniu 10 maja 2016 r. sprzeciw od powyższego nakazu. Zarzucili przedawnienie dochodzonego roszczenia i wnieśli o oddalenie powództwa w całości.

Peł. powoda w żaden sposób nie ustosunkował się do zgłoszonego zarzutu, nie stawiał się też bez usprawiedliwienia na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. B. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) T. z/s w O.. Pozwani M. B. i J. B. prowadzą działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej Cukiernia od pokoleń” s.c. (...), M. B. z/s w P.. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, w zakresie przedsiębiorstwa sprzedawcy powód w okresie od 9 stycznia do 29 maja 2013

r. dokonał na rzecz pozwanych sprzedaży produktów spożywczych, z tytułu której pozwani nie uiścili ceny w kwocie 9 788,66 zł. Wysokość zaległości pozwanych wraz z odsetkami za opóźnienie skapitalizowanymi na dzień 5 lutego 2016r. wynosi 12 774,14 zł.

W/w zaległość cenowa (należność główna) stała się wymagalna w następujących terminach:

- kwota 791,83 zł z faktury nr (...) - w dniu 30 stycznia 2013 r.,
- kwota 1 973,10 zł z faktury nr (...) - w dniu 27 lutego 2013 r.,
- kwota 1 028,26 zł z faktury nr (...) - w dniu 3 kwietnia 2013 r.,
- kwota 978,64 zł z faktury nr (...) - w dniu 14 kwietnia 2013 r.,
- kwota 504,22 zł z faktury nr (...) - w dniu 21 maja 2013 r.,
- kwota 2 431,91 zł z faktury nr (...) - w dniu 29 maja 2013 r.,
- kwota 1 113,07 zł z faktury nr (...) - w dniu 12 czerwca 2013 r.,
- kwota 967,63 zł z faktury nr (...) - w dniu 19 czerwca 2013 r.

Dowód:

- okoliczności bezsporne;
- (...) z dnia 9 stycznia 2013 r. k.11
- (...) z dnia 6 lutego 2013 r. k. 12
- (...) z dnia 13 marca 2013 r. k.13
- (...) z dnia 27 marca 2013 r. k.14
- (...) z dnia 30 kwietnia 2013 r. k.15
- (...) z dnia 8 maja 2013 r. k.16
- (...) z dnia 22 maja 2013 r. k.17
- (...) z dnia 29 maja 2013 r. 18

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości w oparciu o złożony przez pozwanych zarzut przedawnienia.

Powód dochodził roszczenia majątkowego, wynikającego z umów sprzedaży zawartych przez niego z pozwanymi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej – przedsiębiorstwa sprzedawcy w okresie od 9 stycznia 2013r. do 29 maja 2013r.

Zgodnie z art. 554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy (...) przedawniają się z upływem lat dwóch. Sąd wskazuje, że przewidziane w art. 118 k.c. terminy przedawnienia, jako terminy ogólne, mogą ulec skróceniu lub wydłużeniu z mocy szczególnego uregulowania ustawowego. Jeżeli zatem dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej ustawodawca przewidział termin przedawnienia trzyletni, a ten jest terminem ogólnym, to na tle konkretnego stosunku zobowiązaniowego może on ulec wyłączeniu. Takim przepisem szczególnym, wyłączającym stosowanie art. 118 k.c. jest m.in. art. 554 k.c. W orzecznictwie sądowym

przyjmuje się, że w przepisie art. 554 k.c. chodzi o każdą sprzedaż niezależnie od jej form prawno-organizacyjnych (por. np. uchwałę z dnia 29 lutego 1996 r., III CZP 13/96; wyrok SN z dnia 19 listopada 2004 r. II CK 175/04).

Wedle natomiast przepisu art. 120 § 1 zd. pierwsze k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie pozwani byli obowiązani zapłacić za towar objęty fakturami VAT w oznaczonych na nich terminach płatności, tj.:

za fakturę nr:

- (...) z dnia 9 stycznia 2013 r. w dniu 30 stycznia 2013 r.
- (...) z dnia 6 lutego 2013 r. w dniu 27 lutego 2013 r.
- (...) z dnia 13 marca 2013 r. w dniu 3 kwietnia 2013 r.
- (...) z dnia 27 marca 2013 r. w dniu 14 kwietnia 2013 r.
- (...) z dnia 30 kwietnia 2013 r. w dniu 21 maja 2013 r.
- (...) z dnia 8 maja 2013 r. w dniu 29 maja 2013 r.
- (...) z dnia 22 maja 2013 r. w dniu 12 czerwca 2013 r.
- (...) z dnia 29 maja 2013 r. w dniu 19 czerwca 2013 r.

Oznacza to, że w tych dniach roszczenia z tego tytułu stały się wymagalne, a tym samym przedawniły się odpowiednio z upływem 2 lat, tj. najpóźniej w dniu 20 czerwca 2015r. (co do kwoty 967,63 zł z liczonymi od niej odsetkami). Zgodnie z utrwalonym podglądem roszczenia akcesoryjne, jakimi są odsetki, przedawniają się najpóźniej wraz z przedawnieniem roszczenia głównego. Takie stanowisko wyraził m.in. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 26 stycznia 2005 w sprawie o sygn. akt III CZP 42/04, OSNC 2005/9/149. Sąd Najwyższy wskazał, że ustanowiony w art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe stosuje się do roszczeń o odsetki za opóźnienie także wtedy, gdy roszczenie główne ulega przedawnieniu w terminie określonym w art. 554 k.c., niemniej roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego. Innymi słowy, w momencie, w którym przedawni się roszczenie główne, przedawnieniu ulegną również odsetki. Tym samym wierzyciel nie może skutecznie żądać takich odsetek nawet za okres, kiedy wierzytelność nie była jeszcze przedawniona. Pogląd ten Sąd Rejonowy w pełni podziela.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy podnieść należy, że strona powodowa wytoczyła powództwo o wskazane należności dopiero w dniu 5 lutego 2016 roku, czyli po upływie terminów przedawnienia wszystkich dochodzonych roszczeń. Zgodnie natomiast z przepisem art. 117 § 2 zd. pierwsze k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

W konsekwencji, odnosząc przepisy prawa materialnego do dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, przyznać należy trafność zgłoszonemu przez pozwanych zarzutowi przedawnienia. Ocena ta legła u podstaw oddalenia powództwa w całości.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając je na rzecz pozwanych. Na koszty złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4.800 zł - zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.